

Ni Bishop H. David Burton
Presiding Bishop

Ang Makapabalaan nga Buhat sa Welfare

*Ang buhat sa pag-alima sa usag usa ug ang
“pagkamabination ngadto sa mga kabus” usa ka
makabalaan nga buhat, nga gisugo sa Amahan.*

Maayong buntag, mga kaigsoonan. Niadtong 1897 ang batan-ong si David O. McKay mibarug sa may pultahan nga may gigunitan nga pamphlet. Isip misyonaryo sa Stirling, Scotland, nahimo na niya kini kaniadto sa daghang higayon. Apan nianang adlaw usa ka luya kaayo nga babaye ang miabli sa pultahan ug nagbarug diha sa iyang atubangan. Luoy ang iyang panamit ug piyahok na ang mga aping ug kalag ang buhok.

Iyang gikuha ang gitanyag ni Elder McKay nga pamphlet ug misulti og unom ka pulong nga human niadto wala gayud niya hikalimti: “Makapalit ba ako niini og pan?”

Kini nga hitabo nagbilin og walay katapusang impresyon sa batan-ong misyonaryo. Siya misulat: “Sukad niadto mas lawom ang akong naamguhan nga ang Simbahan ni Kristo kinahanglan nga maghunahuna sa temporal nga kaluwasan sa tawo. Mibiya ako sa pultahan mibati nga kadto nga [babaye], nga adunay . . . gihambin nga kasuko diha sa [iyang kasingkasing] ngadto sa tawo ug sa Dios, [sa maong kahimtang] dili pa modawat sa mensahe sa ebanghelyo.

[Siya] nanginahanglan og temporal nga tabang, ug walay organisasyon, sumala sa akong nahibaloan, didto sa Stirling nga makahatag niini ngadto [kaniya].”¹

Pipila ka dekada human niadto ang kalibutan nag-antus tungod sa epekto sa Grabing Kalisud. Atol niadto nga panahon, pagka Abril 6, 1936, nga si Presidente Heber J. Grant ug ang iyang mga magtatambag, sila si J. Reuben Clark ug David O. McKay, mipahibalo sa unsay nailhan sa kadugayan nga welfare program sa Simbahan. Makainteres kaayo, paglabay sa duha ka semana si Elder Melvin J. Ballard gipili nga unang chairman niini ug si Harold B. Lee nga unang tigdumalang direktor.

Dili kadto usa ka ordinaryo nga trabaho. Bisan ang Ginoo mipasanay og talagsaong mga tawo sa pagpangalagad niini, si Presidente J. Reuben Clark mipasabut nga “ang pagpahimutang sa mga kapanguhaan sa [welfare] mao ang resulta sa usa ka pagpadayag pinaagi sa Espiritu Santo ngadto kang Presidente Grant, diin kini nagpadayon sukad nianang panahona pinaagi sa kaparehas nga mga pagpadayag nga miabut ngadto sa mga kaigsoonan kinsa gisangunan niini.”²

Ang kinahanglan sa mga lider sa Simbahan aron mahupay ang tawhanong pag-antus lig-on ug dili matarug. Si Presidente Grant gusto og “usa ka sistema nga . . . makatabang ug makaatiman sa mga tawo bisan unsa pay dangatan.” Miingon siya nga ang lisud nga mga paagi iyang buhaton bisan sa “pagsarado sa seminary, paghunong sa misyonaryo nga buhat sa mubong panahon, o gani sa pagsarado sa mga templo, apan dili nila tugutan nga magut-man ang mga tawo.”³

Didto ko sa tapad ni Presidente Gordon B. Hinckley sa Managua, Nicaragua dihang namulong siya sa mga 1,300 ka mga miyembro sa Simbahan kinsa nakalahutay sa grabe nga bagyo nga mikalas og kapin sa 11,000 ka mga kinabuhi. “Mintras nga adunay kapanguhaan ang Simbahan,” miingon siya kanila, “dili mi motugot nga magut-man kamo o walay sinina o walay kapasilungan. Among buhaton ang tanan aron makatabang kami sa paagi nga gusto sa Ginoo unsaon kini sa pagbuhat.”⁴

Usa sa nakalahi nga matang niini nga dinasig nga nagsentro sa ebanghelyo nga paningkamot mao ang empasis niini kabahin sa personal nga responsibilidad ug pagpaningkamot sa kaugalingon. Si Presidente Marion G. Romney mipasabut: “Daghang programa ang gipahiluna sa maayong mga tawo aron sa pagtabang sa mga nanginahanglan. Bisan pa, daghan niini nga mga programa gidesinyo alang sa mugbo lang nga panahon sa ‘pagtabang og mga tawo,’ sukwahi sa ‘pagtabang sa mga tawo aron makatabang sa ilang kaugalingon.’”⁵

Ang pagpaningkamot sa kaugalingon mao ang produkto sa madaginiton nga pagpuyo ug sa pagpraktis og ekonomikanhong pagdisiplina sa kaugalingon. Sukad sa sinugdanan ang Simbahan nagtudlo nga ang mga pamilya—kutob sa ilang mahimo—kinahanglan nga maoy responsable sa kaugalingon nilang temporal nga kaayohan. Ang matag henerasyon kinahanglan nga magkat-on og dugang sa mga sukanang baruganan sa pagpaningkamot sa kaugalingon: paglikay sa utang, pagimplementar og mga baruganan sa pagdaginot, pagpangandam alang sa mga panahon

sa kasubo, pagpaminaw ug pagsunod sa pulong sa buhing mga pagpadayag, sa pagkadisiplinado aron makaila tali sa panginahanglan ug sa gusto ug magpakabuhi subay niini.

Ang katuyoan, mga saad, ug mga baruganan nga nagsuporta sa pag-atiman sa mga kabus ug nanginahanglan molapas pa sa mga utlanan sa mortalidad. Kining sagrado nga buhat dili lamang makatabang ug makapanalangin niadtong mga nag-antus o nanginahanglan. Isip mga anak sa Dios, dili nato mapanunod sa hingpit ang kinabuhing dayon nga walay hingpit nga pagpamuhunan pinaagi sa pag-amuma sa usag usa samtang nia kita sa yuta. Pinaagi lamang sa mabinationg paagi sa pagsakripisyo ug pagtugyan sa atong kaugalingon ngadto sa uban kita makakat-on sa mga baruganang celestial sa sakripisyo ug pagpahinungod.⁶

Ang bantugan nga si Haring Benjamin mitudlo nga usa sa mga rason nga kita mopakigbahin sa atong makaon ngadto sa mga kabus ug mangalagad sa ilang kahupayan mao nga aron kita padayon nga malimpyohan sa atong mga sala sa matag adlaw ug maglakaw nga walay sala atubangan sa Dios.⁷

Sukad sa katukuran sa kalibutan, ang bulawanong mga lanot sa gugmang putli kanunay nga usa ka bahin sa matarung nga mga katilingban. Nagtinguha kita og usa ka malinawon ug malamboong mga komunidad. Nag-ampo kita sa mabination ug

mahiyasong mga katilingban diin ang kadautan talikdan ug ang kamaayo ug katarung mopatigbabaw. Bisan unsa pa kadaghan sa templo nga atong tukuron, bisan unsa kadaghan ang atong miyembro, bisan unsa pa kamaayo ang pagtan-aw sa kalibutan ngari kanato kon kita mapakyas niining importante nga sugo sa “pagtabang sa maluyahon, pagpataas sa mga kamot sa nawad-an og paglaum ug paglig-on sa mga tuhod nga mahuyang,”⁸ o sa pagpabati sa atong mga kasingkasing sa mga nanag-antus ug nasubo, kita ubos sa panghimaraut ug dili makapahimuot sa Ginoo⁹ ug ang malipayong panghinaut sa atong kasingkasing dili gayud moabut kanato.

Sa tibuok kalibutan, dul-an 28,000 ka mga bishop ang nangita sa mga kabus aron sa pagpangalagad sa ilang panginahanglan. Ang matag bishop gibagan sa ward council nga naglangkob sa lider sa priesthood ug sa mga auxiliary, lakip sa mapahinunguron nga presidente sa Relief Society. Sila makahimo og “dinalian nga pagtabang sa mga langyaw; . . . mobu-bu og lana ug bino sa samaran nga kasingkasing nga nagsubo; . . . [ug] mopauga sa luha sa ilo ug molipay sa kasingkasing sa mga biyuda.”¹⁰

Ang kasingkasing sa mga miyembro ug sa mga lider sa Simbahan sa tibuok kalibutan positibo nga naimpluwensyahan ug gigiyahan sa mga doktrina ug sa balaang espiritu sa paghigugma ug pag-amuma alang

sa ilang mga silingan.

Usa sa mga lider sa South America naproblema tungod sa gutom ug kakulang sa mga kalibutanong panginahanglan sa mga miyembro sa gamay niya nga stake. Dili buot nga magut-man ang mga bata, nakakita siya og walay tanom nga luna ug gorganisar ang priesthood sa pag-ugmad ug pagpananom niini. Nakakita sila og gulang na nga kabayo ug gisangunan kini og karaang yugo ug misugod sa pagtrabaho sa yuta. Apan sa wala pa sila mahuman, ang trahedya miigo ug ang tigulang nga kabayo namatay.

Imbis tugutang mangamatay sa gutom ang ilang mga kaigsoonan, ang mga kaigsoonan sa priesthood misangon sa karaang daro diha sa ilang mga buko-buko ug miguyod sa daro subay sa gahi nga yuta. Tinuoray nilang gipas-an ang yugo sa pag-antus ug ang mga palas-anon sa ilang mga kaigsoonan.¹¹

Ang usa ka panahon sa kaugalingon nakong kasaysayan sa pamilya mao ang ehemplo sa pasalig sa pag-atiman niadtong mga nanginahanglan. Daghan ang nakadungog sa Willie ug sa Martin handcart companies ug sa unsang paagi sila nag-antus ug namatay samtang nagsugakod sila sa bugnaw nga winter ug sa makaluya nga mga kondisyon atol sa ilang panaw padulong sa kasadpan. Si Robert

St. Catherine, Jamaica

Taylor Burton, usa sa akong mga apo-
han sa kiting, usa niadtong gihangyo
ni Brigham Young sa pagsakay ug
pagluwas niadtong minahal, despe-
rado nga mga Santos.

Niining panahona si Lolo misulat
sa iyang journal: “Baga kaayo [ug]
bugnaw ang snow . . . Hilabihan ka
bugnaw nga [kami] dili makalihok. . . .
Ang thermometer 11 ka degrees ubos
sa zero [-24°C] . . . ; labihan ka bug-
naw ang mga tawo dili makabiyahe.”¹²

Mga suplay sa pagluwas sa kina-
buhì giapud-apod ngadto sa na-stran-
ded nga mga Santos, apan “bisan sa
tanang nga mahimo [sa mga tigluwas]
daghan kanila ang nangamatay sa
dalan.”¹³

Samtang ang naluwas nga mga
Santos nagbiyahe sa usa ka bahin sa
dalan lahus sa Echo Canyon, dag-
hang karwahe ang mihunong aron sa
pagtabang sa pagkahimugso sa usa ka
batang babaye. Si Robert nakamatikod
nga ang batan-ong inahan walay ika-
putos sa pagpinit sa bag-ong natawo.
Bisan sa makakaging nga temperatura,
siya “mihubo sa kaugalingon niyang
hinimo nga sinina ug mihatag niini
ngadto sa inahan aron [iputos] sa
masuso.”¹⁴ Ang bata gipanganlan og
Echo—Echo Squires—isip handuma-
nan sa dapit ug sa mga kahimtang sa
iyang pagkatawo.

Sa misunod nga mga tuig si Robert
gitawag ngadto sa Presiding Bishopric
sa Simbahan, diin siya mialagad kapin
sa tulo ka dekada. Sa edad nga 86
si Robert Taylor Burton nagluya na.
Iyang gipundok ang iyang pamilya
kilid sa iyang higdaanan aron sa pag-
hatag kanila sa katapusan niyang pa-
nalangin. Kauban sa katapusan niyang
mga pulong mao kining yano apan
makahinuklog nga tambag: “Pagmabi-
nation kamo sa mga kabus.”¹⁵

Mga kaigsoonan, atong gipasidung-
gan kadtong mga abtik nga tawo kinsa
gipadala sa Ginoo sa pag-organisar ug
pagpangalagad sa organisadong pro-
grama alang sa mga nanginahanglan
nga mga miyembro sa Iyang Simba-
han. Atong gipasidunggan kadtong
kinsa sa atong panahon mitabang sa
dili maihap ug kasagaran sa hilum nga
paagi sa “pagkamabination ngadto sa
mga kabus,” pagpakaon sa gigutom,
pagsaput sa hubo, pagpangalagad sa

masakiton, ug pagbisita sa mga bihag.

Kini ang sagradong buhat nga gi-
paabut sa Manluluwas gikan sa Iyang
mga disipulo. Mao kini ang buhat nga
Iyang gimahal dihang Siya dinhi pa sa
yuta. Kini ang buhat diin ako nahibalò
nga Siya atong makita nga mohimo
kon Siya nia pa karon atong kauban.¹⁶

Sitenta y singko ka tuig nang mi-
labay usa ka sistema nga tuyo alang
sa espirituhanon ug temporal nga
kaluwasan sa tawo mitumaw gikan
sa ubos nga mga sinugdanan. Sukad
nianang panahona kini mipalambo
sa kinaiya ug mipanalangin sa na-
pulo ka milyon nga katawhan sa ti-
buok kalibutan. Ang propetikanhong
plano sa welfare dili lamang kini
ginagmay nga sugilanon sa kasaysa-
yan sa Simbahan. Ang mga baru-
ganan nga gibasihan niini nagpaila
kon si kinsa kita isip mga katawhan.
Lintunganay kini kon si kinsa kita
isip indibidwal nga mga disipulo sa
atong Manluluwas ug Ehemplo, si
Jesus ang Kristo.

Ang buhat sa pag-alima sa usag usa
ug ang “pagkamabination ngadto sa
mga kabus” usa ka makabalaan nga
buhat, gisugo sa Amahan ug bala-
nong gidesinyo sa pagpanalangin,
paghashas, ug pagbayaw sa Iyang
mga anak. Unta atong sundon ang
tambag sa Manluluwas ngadto usa ka
abogado diha sa sambingay sa maayo
nga Samarianhon: “Lakaw, ug buhata

ang ingon.”¹⁷ Niini ako mopamatuod
sa pangalan ni Jesukristo, amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. *Cherished Experiences from the Writings of President David O. McKay*, comp. Clare Middlemiss (1955), 189.
2. J. Reuben Clark Jr., “Testimony of Divine Origin of Welfare Plan,” *Church News*, Ago. 8, 1951, 15; tan-awa usab sa Glen L. Rudd, *Pure Religion* (1995), 47.
3. Glen L. Rudd, *Pure Religion* (34).
4. Sa “President Hinckley Visits Hurricane Mitch Victims and Mid-Atlantic United States,” *Ensign*, Feb. 1999, 74.
5. Marion G. Romney, “The Celestial Nature of Self-Reliance,” *Liahona*, Mar. 2009, 15.
6. Tan-awa sa Doktrina ug mga Pakigsaad 104:15–18; tan-awa usab sa Doktrina ug mga Pakigsaad 105:2–3.
7. Tan-awa sa Mosiah 4:26–27.
8. Doktrina ug mga Pakigsaad 81:5; tan-awa usab sa Mateo 22:36–40.
9. Tan-awa sa Doktrina ug mga Pakigsaad 104:18.
10. Joseph Smith, sa *History of the Church*, 4:567–68.
11. Interbyu uban ni Harold C. Brown, kanhi Welfare Services Department managing director.
12. Journal ni Robert T. Burton, Church History Library, Salt Lake City, Nob. 2–6, 1856.
13. Robert Taylor Burton, sa Janet Burton Seegmiller, “Be Kind to the Poor”: *The Life Story of Robert Taylor Burton* (1988), 164.
14. Lenore Gunderson, in Jolene S. Allphin, *Tell My Story, Too*, tellmystorytoo.com/art_imagepages/image43.html.
15. Robert Taylor Burton, sa Janet Burton Seegmiller, “Be Kind to the Poor,” 416.
16. Tan-awa sa Dieter F. Uchtdorf, “Kamo ang Akong mga Kamot,” *Liahona*, May 2010, 68–70, 75.
17. Lucas 10:37.